

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 26.7.2013
COM(2013) 554 final

2013/0268 (COD) C7-0239/13

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Generel baggrund

Ved Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ("Bruxelles I-forordningen") fastsættes der regler for den internationale kompetence, der tillægges medlemsstaternes retter, og regler, der skal hindre, at der verserer parallelle sager ved retterne i forskellige medlemsstater. Ved forordningen fastsættes der ligeledes regler for anerkendelse og fuldbyrdelse af nationale retsafgørelser i andre medlemsstater. Forordningen dækker bl.a. tvister om intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder patenter. Den 12. december 2012 blev Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område¹ ("Bruxelles I-forordningen (omarbejdet)") vedtaget. Der er tale om en omarbejdning af forordning (EF) nr. 44/2001. Forordning (EU) nr. 1215/2012 anvendes fra den 10. januar 2015.

I december 2012 blev der indgået en aftale om den såkaldte patentpakke, et lovgivningsinitiativ, der består af to forordninger² ("forordningerne om fælles patent") og en international aftale ("aftalen om en fælles patentdomstol" eller "patentdomstolsaftalen"), der baner vejen for indførelse af enhedspatentbeskyttelse i Den Europæiske Union.

Forordningerne om fælles patent blev vedtaget inden for rammerne af et forstærket samarbejde, der omfatter 25 medlemsstater (samtlige medlemsstater med undtagelse af Italien og Spanien). Patentdomstolsaftalen blev undertegnet den 19. februar 2013 af de fleste medlemsstater. Så snart forordningerne anvendes, er det muligt at opnå europæisk patent med ensartet retsvirkning – en juridisk ret, der sikrer opfindelser ensartet beskyttelse i alle 25 medlemsstater – efter kvikskrankeprincippet, hvilket nedbringer omkostningerne og letter de administrative byrder.

I henhold til patentdomstolsaftalens artikel 89, stk. 1, kan patentdomstolsaftalen ikke træde i kraft, inden ikrafttrædelsesdatoen for de ændringer til Bruxelles I-forordningen (omarbejdet), der regulerer forholdet mellem de to instrumenter. Ændringerne har et dobbelt formål. For det først skal de sikre overensstemmelse mellem patentdomstolsaftalen og Bruxelles I-forordningen (omarbejdet), og for det andet afklare det særlige spørgsmål om kompetencereglerne i forhold til sagsøgte i lande uden for EU.

Den 15. oktober 2012 undertegnede de tre medlemsstater, som er kontraherende parter i traktaten af 31. marts 1965 om oprettelse af en Benelux-domstol og dennes kompetence, en protokol om ændring af nævnte traktat. Beneluxdomstolen er en retsinstant, der er fælles for Belgien, Luxembourg og Nederlandene og skal sikre ensartet anvendelse af Beneluxmedlemsstaternes fælles regler vedrørende forskellige områder, f.eks. intellektuelle ejendomsrettigheder (særlig visse rettigheder vedrørende varemærker, modeller og design). Hidtil har Beneluxdomstolens opgave hovedsageligt bestået i at træffe præjudicielle afgørelser om fortolkningen af disse regler. Protokollen fra 2012 åbner imidlertid mulighed

¹ EUT L 351 af 20.12. 2012, s. 1.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2012 af 17. december 2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse, EUT L af X, Rådets forordning (EU) nr. 1260/2012 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om indførelse af enhedspatentbeskyttelse for så vidt angår gældende oversættelsesordninger.

for at udstrække Beneluxdomstolens kompetence til særlige områder, som falder ind under Bruxelles I-forordningen. Denne mulighed kan realiseres gennem en revision af de særskilte aftaler mellem Beneluxmedlemsstaterne om særlige områder. En sådan revision vil reelt overføre kompetence fra nationale retter til Beneluxdomstolen. Følgelig, som for patentdomstolsaftalens vedkommende, forudsætter protokollen til Beneluxtraktaten en ændring af Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) med det formål for det første at sikre overensstemmelse mellem den reviderede traktat og Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) og for det andet at afhjælpe manglen på fælles kompetenceregler i forhold til sagsøgte i lande uden for EU.

1.2. Begrundelse og formål

Dette forslag har primært til formål at muliggøre patentdomstolsaftalens ikrafttræden. I henhold til patentdomstolsaftalens artikel 89, stk. 1, forudsætter patentdomstolsaftalens ikrafttræden, at forordning (EF) nr. 1215/2012 ændres. Desuden har forslaget til formål at sikre overensstemmelse mellem Bruxelles I-forordningen og henholdsvis patentdomstolsaftalen og protokollen til Beneluxtraktaten af 1965.

Den Fælles Patentdomstol vil være en fælles retsinstant for visse medlemsstater, som dermed er underlagt de samme forpligtelser i henhold til EU-retten som nationale retter. Den Fælles Patentdomstol vil have enekompetence og træder dermed i stedet for nationale retter for så vidt angår spørgsmål, der reguleres ved patentdomstolsaftalen. Patentdomstolsaftalen regulerer den interne fordeling af kompetencer mellem Den Fælles Patentdomstols forskellige afdelinger og fuldbyrdelsen af Den Fælles Patentdomstols retsafgørelser i de kontraherende medlemsstater. Beneluxdomstolen er ligeledes en retsinstant, som er fælles for visse medlemsstater, og som har kompetence inden for en række områder, som de pågældende kontraherende medlemsstater fastlægger.

Med henblik på at sikre en samtidig og sammenhængende anvendelse af ovenstående aftale og protokol og Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) er det nødvendigt at løse nedenstående problemer i Bruxelles I-forordningen (omarbejdet):

1. præcisere i forordningen, at Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen er "retter" som defineret i Bruxelles I-forordningen
2. præcisere kompetencereglerne for Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen for så vidt angår sagsøgte med bopæl i en medlemsstat samt skabe ensartede regler for international kompetence i forhold til tredjelandssagsøgte, når en person sagsøges ved Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen i tilfælde, hvor Bruxelles I-forordningen ikke selv indeholder sådanne regler, men henviser til national ret
3. fastlægge anvendelsen af bestemmelserne om *litis pendens* og indbyrdes sammenhængende krav i forhold til Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen på den ene side og de nationale retter i medlemsstater, som ikke er kontraherende parter i de respektive internationale aftaler, på den anden side samt fastlægge anvendelsen af reglerne i den overgangsperiode, der er omhandlet i patentdomstolsaftalens artikel 83, stk. 1
4. præcisere, hvilke bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse, der finder anvendelse i forholdet mellem medlemsstater, som er kontraherende parter i de respektive internationale aftaler, og medlemsstater, som ikke er.

Punkt 3 nedenfor ("Juridiske aspekter af forslaget") indeholder en nærmere redegørelse for de problemer, der skal løses.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Patentpakken har været genstand for omfattende høringer forud for vedtagelsen. Høringerne viste, at der er bred opbakning til at oprette ikke blot fælles patenter, men også en fælles kompetencemæssig ordning. Forslaget muliggør patentdomstolsaftalens ikrafttræden, jf. patentdomstolsaftalens artikel 89, stk. 1. Eftersom protokollen om ændring af traktaten af 1965 om Beneluxdomstolen rejser de samme problemstillinger som patentdomstolsaftalen, bør begge ændringer foretages samtidigt. For så vidt angår kompetenceregler i forhold til tredjelandssagsøgte indeholder Kommissionens konsekvensanalyse til det lovgivningsmæssige forslag til ændring af forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ("Bruxelles I")³ en grundig vurdering af spørgsmålet. Vurderingen vedrørte harmoniseringen af kompetencereglerne i forhold til tredjelandssagsøgte generelt. Så meget desto større relevans har vurderingen for den begrænsede harmonisering, som dette forslag opererer med.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Det foreslås at foretage følgende ændringer af Bruxelles I-forordningen (omarbejdet):

- bestemmelser, der præciserer forholdet mellem patentdomstolsaftalen og protokollen til Beneluxtraktaten af 1965 på en ene side og Bruxelles I-forordningen på den anden side
- bestemmelser, der supplerer de ensartede kompetenceregler i forhold til tredjelandssagsøgte i civil- og handelsretlige tvister ved Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen i spørgsmål, der er omfattet af patentdomstolsaftalen eller protokollen til Beneluxtraktaten af 1965.

Ændringerne er samlet i fire nye bestemmelser, nemlig Bruxelles I-forordningens artikel 71a-71d.

3.1. Udtrykkelig angivelse af, at Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen udgør "retter" som defineret i Bruxelles I-forordningen (omarbejdet)

Som følge af den interne kompetencefordeling i Den Fælles Patentdomstol kan en person sagsøges ved en afdeling, der ikke ligger i den medlemsstat, som udpeges efter reglerne i Bruxelles I-forordningen. Eksempelvis kan en nederlandsk person, der efter artikel 4, stk. 1, i Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) forventer at blive sagsøgt i den medlemsstat, hvor vedkommende har bopæl, blive sagsøgt ved den kompetente centrale, regionale eller lokale afdeling, som kan befinde sig i Frankrig, Tyskland, eller Det Forenede Kongerige (eller enhver anden medlemsstat, afhængigt af hvor de regionale og lokale afdelinger oprettes). Dette er også relevant i tilfælde, hvor sagsøgte har bopæl eller sædvanligt opholdssted i en medlemsstat, som ikke er kontraherende part i patentdomstolsaftalen (f.eks. en licenstagere med bopæl i Spanien, der i henhold til licensaftalen skal opfylde en forpligtelse i Nederlandene. Søgsmålet anlægges da ved den centrale afdeling i Tyskland i stedet for i Nederlandene som opfyldelsessted for forpligtelsen). Ligeledes kan en person, herunder fra en ikkekontraherende medlemsstat, som følge af overdragelsen af kompetence til

³ SEK(2010) 1547 endelig af 14.12.2010.

Beneluxdomstolen blive sagsøgt ved en afdeling, der ikke ligger i den medlemsstat, der udpeges efter reglerne i Bruxelles I-forordningen. Bruxelles I-forordningens artikel 71 tillader eksisterende, men ikke nye, konventioner vedrørende særlige områder. Heraf følger, at det er nødvendigt at præcisere, at både Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen skal anses for retter i medlemsstaterne som defineret i Bruxelles I-forordningen. Derved sikres det, at forordningen i fuldt omfang anvendes på disse retter.

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) indeholder ikke nogen definition af termen "ret". Den begrænser sig til at lade begrebet "ret" omfatte visse specifikke myndigheder med henblik på anvendelse af Bruxelles I-forordningen. I betragtning 11 præciseres det dog, at der ved termen "ret" forstås retter, som er fælles for flere medlemsstater. Der henvises i betragtning 11 udtrykkeligt til Beneluxdomstolen, når den udøver sin kompetence i spørgsmål, der falder ind under Bruxelles I-forordningens anvendelsesområde. I betragtning 11 præciseres det, at retsafgørelser, der er truffet af sådanne retter, bør anerkendes og fuldbyrdes i overensstemmelse med Bruxelles I-forordningen. Imidlertid har betragtninger ikke bindende karakter og giver derfor ikke tilstrækkelig retssikkerhed for de respektive internationale aftalers overensstemmelse med Bruxelles I-forordningen (omarbejdet), særlig artikel 71. En specifik lovgivningsmæssig ændring er derfor nødvendig. Ændringen følger samme tilgang, som er fulgt med hensyn til den ungarske notar og det svenske fagedvæsen i forordningens artikel 3. Forordningens begreb "ret" bringes til at omfatte Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen. Af hensyn til overskueligheden samles alle nødvendige ændringer i forhold til Patentdomstolen og Beneluxdomstolen i fire nye bestemmelser (de nye artikler 71a-71d).

Ved at præcisere, at både Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen skal anses for "retter" som defineret i Bruxelles I-forordningen (omarbejdet), sikres det, at disse retters internationale kompetence er fastsat i Bruxelles I-forordningen. Særlig sikres det, at sagsøgte, der efter Bruxelles I-forordningens bestemmelser forventer at blive sagsøgt i en bestemt medlemsstat på grundlag af Bruxelles I-forordningen (omarbejdet), kan blive sagsøgt ved enten en afdeling af Den Fælles Patentdomstol eller ved Beneluxdomstolen, som ligger i en anden medlemsstat end de nationale retter, der udpeges på grundlag af Bruxelles I-forordningen. Retssikkerhed og retlig forudsigelig for sagsøgte forudsætter, at denne ændring af den stedlige kompetence klart er fastsat i Bruxelles I-forordningen.

3.2. Anvendelsen af kompetencereglerne i forhold til Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen på den ene side og retterne i de medlemsstater, som ikke er kontraherende parter i patentdomstolsaftalen eller protokollen til Beneluxtraktaten af 1965

For at skabe fuldstændig klarhed over den samtidige og sammenhængende anvendelse af de respektive internationale aftaler og Bruxelles I-forordningen (omarbejdet), bør sidstnævnte foreskrive, hvordan kompetencereglerne i Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) finder anvendelse på Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen, på samme måde som artikel 71 i Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) gør det for andre internationale konventioner om særlige områder. Tilsvarende præciseringer findes f.eks. i artikel 64 og 67 i Luganokonventionen af 2007 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

Den nye artikel 71b, stk. 1, foreskriver således, at Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen har kompetence, når som helst en national ret i en af de respektive kontraherende medlemsstater ville have kompetence på grundlag af Bruxelles I-forordningen. Derimod har Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen ikke kompetence, når der ikke er nogen national ret i en kontraherende medlemsstat, der har kompetence i henhold til

Bruxelles I-forordningen (f.eks. når kompetence i henhold til Bruxelles I-forordningen ville være hos retterne i en ikke-kontraherende medlemsstat).

3.3. Udbygning af kompetencereglerne i forhold til tredjelandssagsøgte

I henhold til patentdomstolsaftalens artikel 31 fastlægges Patentdomstolens internationale kompetence i henhold til forordning (EU) nr. 1215/2012 eller i givet fald på grundlag af konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Luganokonventionen). For så vidt Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) og Luganokonventionen af 2007 fastlægger kompetencerne efter national ret (se Bruxelles I-forordningens artikel 6 og Luganokonventionens artikel 4), er det imidlertid ikke blevet fastsat, hvilke regler der finder anvendelse ved fastlæggelsen af kompetencerne for retter, der er fælles for flere medlemsstater, f.eks. Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen. Hertil kommer, at henvisninger til denne eller hin nationale forskrift for hver af Den Fælles Patentdomstols forskellige afdelinger ville skabe en ulige adgang til domstolene, der ikke kan forsvares objektivt under en fælles domstolsordning.

Et lignende problem er tidligere blevet løst i den gældende varemærkeforordning (Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker) og EF-design-forordningen (Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design), som hver indeholder et fuldstændigt sæt ensartede kompetenceregler i forhold til tredjelandssagsøgte.

Derfor er det nødvendigt at udbygge kompetencereglerne i Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) på områder, der kommer til at henhøre under Den Fælles Patentdomstols og Beneluxdomstolens kompetence for så vidt angår sagsøgte, der ikke har bopæl i en EU-medlemsstat. Der eksisterer allerede ensartede kompetenceregler i visse situationer (f.eks. enekompetence med hensyn til registrering og gyldighed af patenter samt værnetingsaftaler), men ikke i andre (f.eks. søgsmål om krænkelse af patenter og licensaftaler i tilfælde, hvor der ikke er truffet værnetingsvalg).

Derfor udstrækker det nye forslag i artikel 71b, stk. 2, forordningens kompetenceregler til at omfatte tvister, der involverer tredjelandssagsøgte med bopæl i tredjelande. Desuden sikres det, at Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen har kompetence til at anordne foreløbige retsmidler, herunder sikrende retsmidler, også når en ret i et tredjeland er kompetent til at påkende sagens realitet. Denne udvidelse berører ikke aftalen af 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, som allerede anvendes på danske sagsøgte, endsiige Luganokonventionen af 2007, som omhandler det samme spørgsmål, og som allerede anvendes på schweiziske, norske og islandske sagsøgte.

Som følge af denne udvidelse sikres adgangen til Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen, uanset om sagsøgte har bopæl i en EU-medlemsstat eller ej. Desuden sikres adgangen, uanset ved hvilken af Den Fælles Patentdomstols instanser eller afdelinger, et krav gøres gældende.

Hertil kommer, at der ved det nye forslags artikel 71b oprettes et yderligere værneting for tvister, der involverer sagsøgte med bopæl uden for EU. For det første indebærer forslaget, at et søgsmål mod en tredjelandssagsøgt kan anlægges der, hvor løsøre, der tilhører vedkommende, befinder sig, når værdien af disse ikke er ubetydelig i forhold til kravets værdi, og tvisten har tilstrækkelig tilknytning til den medlemsstat, hvor søgesmålet anlægges. Det, at sagsøgte ikke er til stede i EU, opvejes af, at der er værneting, hvor den pågældendes aktiver befinder sig. En sådan regel gælder allerede i et anseeligt antal medlemsstater, og den

har den fordel, at den sikrer, at en retsafgørelse kan fuldbyrdes i den stat, hvor den blev truffet. Det er en regel, som bedre er i overensstemmelse med hovedtanken bag Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) end andre regler for residualkompetence, f.eks. reglerne i de ovennævnte forordninger om varemærker og design, som giver mulighed for, at en person fra et tredjeland kan sagsøges ved en ret i den medlemsstat, hvor sagsøger har bopæl (*forum actoris*). Et godsværneting kan sikre, at Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen har kompetence i tilfælde, hvor forordningens udvidede kompetenceregler ikke ville hjemle kompetence, selv om der er behov for en sådan kompetence. F.eks. vil et godsværneting i forhold til Den Fælles Patentdomstol sikre, at Patentdomstolen har kompetence i forhold til en tyrkisk person, der sagsøges for at krænke et patent, der gælder i flere medlemsstater og Tyrkiet.

3.4. Anvendelse af bestemmelserne om *litis pendens* og indbyrdes sammenhængende krav i forhold til Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen på den ene side og retterne i de medlemsstater, som ikke er kontraherende parter i patentdomstolsaftalen eller protokollen til Beneluxtraktaten af 1965 på den anden side

Den nye artikel 71c foreskriver, at bestemmelserne i Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) om *litis pendens* og indbyrdes sammenhængende krav finder anvendelse i forholdet mellem Den Fælles Patentdomstol eller Beneluxdomstolen på den ene side og retterne i medlemsstater, som ikke er kontraherende parter, på den anden side. Artiklen foreskriver endvidere, at bestemmelserne i Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) finder anvendelse på søgsmål, der i den i patentdomstolsaftalens artikel 83, stk. 1, omtalte overgangsperiode anlægges ved Den Fælles Patentdomstolen på den ene side og ved de nationale retter i medlemsstater, der er kontraherende parter i patentdomstolsaftalen, på den anden side.

3.5. Anvendelse af bestemmelserne om anerkendelse og fuldbyrdelse i forholdet mellem mellemmedlemsstater, der har ratificeret patentdomstolsaftalen og medlemsstater, der ikke har

For at skabe fuldstændig klarhed over den samtidige og sammenhængende anvendelse af de respektive internationale aftaler og Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) bør Bruxelles I-forordningen foreskrive, hvordan bestemmelserne om anerkendelse og fuldbyrdelse i Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) finder anvendelse i forholdet mellem medlemsstater, der er kontraherende parter i de respektive internationale aftaler, og medlemsstater, som ikke er kontraherende parter i de nævnte aftaler. Lignende bestemmelser findes i artikel 71 i Bruxelles I-forordningen (omarbejdet) for så vidt angår andre internationale konventioner om særlige områder og i artikel 64 og 67 i Luganokonventionen af 2007 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

Den nye artikel 71d regulerer anerkendelsen og fuldbyrdelsen af Den Fælles Patentdomstols og Beneluxdomstolens retsafgørelser i medlemsstater, som ikke er kontraherende parter i de respektive internationale aftaler, såvel som retsafgørelser i medlemsstater, som ikke er kontraherende parter i de pågældende aftaler, på områder, som reguleres ved de pågældende aftaler, og som skal anerkendes eller fuldbyrdes i medlemsstater, som er kontraherende parter i de internationale aftaler.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 67, stk. 4, og artikel 81, stk. 2, litra a), c) og e),
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,⁴
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 19. februar 2013 undertegnede en række medlemsstater en aftale om en fælles patentdomstol. Det er fastsat i aftalen, at den først træder i kraft den første dag i den fjerde måned efter ikrafttrædelsesdatoen for ændringerne til forordning (EU) nr. 1215/2012 vedrørende forordningens forbindelse med aftalen.
- (2) Den 15. oktober 2012 undertegnede de tre medlemsstater, som er kontraherende parter i traktaten af 31. marts 1965 om oprettelsen af en Benelux-domstol og dennes kompetence, en protokol om ændring af traktaten, og åbnede dermed mulighed for at udstrække Beneluxdomstolens kompetence til at omfatte visse kompetencer inden for særlig områder, som er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1215/2012.
- (3) Det er nødvendigt at regulere forholdet mellem ovennævnte internationale aftaler og forordning (EU) nr. 1215/2012.
- (4) Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen bør anses for retter som defineret i denne forordning med henblik på at sikre retssikkerhed og retlig forudsigelighed for personer, der kan sagsøges ved de pågældende retter i en anden medlemsstat end den, der udpeges efter reglerne i denne forordning.
- (5) Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen bør have kompetence i forhold til sagsøgte, der ikke har bopæl i en medlemsstat. For så vidt angår områder, der henhører under Den Fælles Patentdomstols og Beneluxdomstolens kompetence, bør denne forordnings bestemmelser derfor finde anvendelse på sagsøgte, der har bopæl i en stat, der ikke er medlem af Den Europæiske Union. De gældende kompetenceregler sikrer, at der er en tæt forbindelse mellem de søgsmål, som forordningen finder anvendelse på, og medlemsstaternes område, og det er derfor begrundet at udstrække deres anvendelse til sagsøgte, uanset hvor de har bopæl. Desuden bør forordningen fastsætte,

---

⁴ EUT C af , s. .

i hvilke tilfælde Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen kan udøve residualkompetence.

- (6) Denne forordnings bestemmelser om *litis pendens* og indbyrdes sammenhængende krav, der skal hindre parallelle sager og uforenelige retsafgørelser, bør finde anvendelse, når søgsmål anlægges ved retter i medlemsstater, hvor ovenstående internationale aftaler finder anvendelse, og ved retter i medlemsstater, hvor de nævnte aftaler ikke finder anvendelse.
- (7) Denne forordnings bestemmelser om *litis pendens* og indbyrdes sammenhængende krav bør også finde anvendelse, når der i den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 83, stk. 1, i patentdomstolsaftalen, anlægges søgsmål vedrørende visse typer af tvister om europæiske patenter, som defineret i nævnte bestemmelse, ved Den Fælles Patentdomstol på den ene side og ved de nationale retter i en medlemsstat, der er kontraherende part i patentdomstolsaftalen på den anden side.
- (8) Retsafgørelser, som træffes af Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen, bør anerkendes og fuldbyrdes i medlemsstater, som ikke er kontraherende parter i de respektive internationale aftaler, i overensstemmelse med denne forordning.
- (9) Retsafgørelser, som træffes af retter i medlemsstater, som ikke er kontraherende parter i de respektive internationale aftaler, bør fortsat anerkendes og fuldbyrdes i de andre medlemsstater i overensstemmelse med denne forordning.
- (10) Denne forordning bør anvendes fra samme tidspunkt som forordning (EU) nr. 1215/2012, således at der sikres en passende ikrafttræden af patentdomstolsaftalen og en faktisk overdragelse af kompetence til Beneluxdomstolen.
- (11) Forordning (EU) nr. 1215/2012 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

- (1) I forordning (EU) nr. 1215/2012 tilføjes følgende nye punktum i slutningen af betragtning 14:

"Der bør gælde ensartede kompetenceregler uanset sagsøgtes bopæl i tilfælde, hvor retter, som er fælles for flere medlemsstater, udøver kompetence i spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde."

- (2) I forordning (EU) nr. 1215/2012 indsættes artikel 71a, 71b, 71c og 71d:

"Artikel 71a

1. I denne forordning forstås ved en ret, der er fælles for flere medlemsstater ("fælles ret"), en ret i en medlemsstat, der i henhold til den aftale, ved hvilken den blev oprettet, udøver kompetence på det civil- og handelsretlige område, som defineret i denne forordning.

2. Med henblik på anvendelsen af denne forordning anses nedenstående for fælles retter:

- a) Den Fælles Patentdomstol oprettet ved aftalen om en fælles patentdomstol, som blev undertegnet den 19. februar 2013 ("patentdomstolsaftalen")
- b) Beneluxdomstolen oprettet ved traktaten af 31. marts 1965 om oprettelsen af en Benelux-domstol og dennes kompetence ("Beneluxaftalen").

Artikel 71b

Kompetencen for en fælles ret fastlægges som følger:

1. Den fælles ret har kompetence i tilfælde, hvor retterne i en medlemsstat, der er part i en aftale om oprettelse af en fælles ret, i henhold til denne forordning har kompetence på et område, som er reguleret ved den pågældende aftale.
2. Hvis sagsøgte ikke har bopæl i en medlemsstat, og forordningen i øvrigt ikke tillægger nogen kompetence i forhold til vedkommende, finder bestemmelserne i kapitel II anvendelse, som om sagsøgte havde bopæl i en medlemsstat. Artikel 35 finder anvendelse, selv om en ret i en stat, der ikke er medlem af Den Europæiske Union, er kompetent til at påkende sagens realitet.
3. Hvis en person ikke har bopæl i en medlemsstat, og ingen ret i en medlemsstat er kompetent i henhold til denne forordning, kan personen sagsøges ved den fælles ret, såfremt:
  - a) et formuegode, der tilhører sagsøgte, befinder sig i en medlemsstat, der er part i den aftale, ved hvilken den fælles ret blev oprettet
  - b) værdien af formuegodet ikke er ubetydelig i forhold til kravets værdi
  - c) tvisten har tilstrækkelig tilknytning til en medlemsstat, som er part i den aftale, ved hvilken den fælles ret blev oprettet.

Artikel 71c

1. Artikel 29-32 finder anvendelse, når der anlægges søgsmål ved en fælles ret og ved en ret i en medlemsstat, der ikke er part i den aftale, ved hvilken den fælles ret blev oprettet.
2. Artikel 29-32 finder anvendelse, når der i den overgangsperiode, der er omhandlet i patentdomstolsaftalens artikel 83, stk. 1, anlægges søgsmål ved Den Fælles Patentdomstol og ved en ret i en medlemsstat, der er kontraherende part i patentdomstolsaftalen.

Artikel 71d

I spørgsmål om anerkendelse og fuldbyrdelse finder denne forordning anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af:

- a) retsafgørelser truffet af Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen, og som skal anerkendes og fuldbyrdes i medlemsstater, der ikke er kontraherende parter i patentdomstolsaftalen eller Beneluxaftalen, og
- b) retsafgørelser truffet af medlemsstater, der ikke er kontraherende parter i patentdomstolsaftalen eller Beneluxaftalen, som skal anerkendes og fuldbyrdes i medlemsstater, der er kontraherende parter i de pågældende aftaler."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 10. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand